

10. Zarzut dziesiąty dotyczy braku faktów.

- Parlament jedynie odpowiedział, że dokumenty dostarczone przez wnoszącą odwołanie nie udowodniły niczego, podczas gdy dokumenty te potwierdziły pracę asystenta.
- Parlament nie jest w stanie udowodnić swoich roszczeń.

11. Zarzut jedenasty dotyczy naruszenia zasady proporcjonalności.

- Schemat organizacyjny (punkt wyjścia do rozpoczęcia postępowania ogłoszonego przez Przewodniczącego Parlamentu) opublikowano w lutym 2015 r., ale windykacja nienależnych kwot sięga sierpnia 2014 r.

Skarga wniesiona w dniu 7 lutego 2018 r. – Komisja Europejska / Wielkie Księstwo Luksemburga

(Sprawa C-86/18)

(2018/C 161/21)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Ondrůšek, F. Thiran, G. von Rintelen, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi o:

- stwierdzenie, że nie wprowadzając w życie, najpóźniej do dnia 18 kwietnia 2016 r., przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania koncesji (Dz.U. L 94, s. 1), a w każdym razie nie powiadamiając o tych przepisach Komisji, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 51 te same dyrektywy;
- nałożenie na Wielkie Księstwo Luksemburga, zgodnie z art. 260 ust. 3 TFUE, obowiązku zapłaty okresowej kary pieniężnej w kwocie 12 920 EUR za każdy dzień począwszy od dnia wydania w niniejszej sprawie wyroku stwierdzającego uchybienie obowiązkowi poinformowania Komisji o przepisach dokonujących transpozycji dyrektywy 2014/23/UE;
- obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Zgodnie z art. 51 ust. 1 dyrektywy 2014/23/UE państwa członkowskie były zobowiązane do wprowadzenia w życie przepisów niezbędnych do zastosowania się do te same dyrektywy do dnia 18 kwietnia 2016 r. Wobec braku przekazania Komisji tekstów przyjętych przepisów dokonujących transpozycji dyrektywy przez Luksemburg, Komisja postanowiła wszcząć postępowanie przed Trybunałem Sprawiedliwości.
 2. W swojej skardze Komisja proponuje nałożenie na Luksemburg kary pieniężnej, której stawka dzienna wynosi 12 920 EUR. Wysokość proponowanej kary została ustalona z uwzględnieniem wagi i czasu trwania naruszenia oraz efektu odstrasającego, stosownie do możliwości finansowych tego państwa członkowskiego.
-